

اثرات لپتین و انسولین بر ظرفیت یابی اسپرما توزوای قوچ در تولید جنین آزمایشگاهی

مسلم ریاحی^۱ پژمان میرشکرایی^{۲،۳*} حسن حسن پور^۲ مصطفی معماریان^۱ ابراهیم احمدی^۲

(۱) گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی دانشگاه زنجان، زنجان - ایران.

(۲) پژوهشکده فناوری جنین دام، دانشگاه شهرکرد، شهرکرد - ایران.

(۳) گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد - ایران.

(دریافت مقاله: ۲۰ اسفند ماه ۱۳۹۰، پذیرش نهایی: ۳ خرداد ماه ۱۳۹۱)

چکیده

زمینه مطالعه: بهبود کیفیت اسپرم و ارتقاء میزان باروری اسپرم با مواد و هورمون‌های گوناگون به ویژه جهت انجام باروری آزمایشگاهی از زمینه‌های تحقیقات علوم بیوتکنولوژی تولید مثل دام می‌باشد. **هدف:** در این مطالعه هدف بررسی نقش احتمالی لپتین و انسولین بر پارامترهای ظرفیت یابی، واکنش آکروزومی، بقا و باروری اسپرما توزوای قوچ می‌باشد. **روش کار:** نمونه‌های منی از ۱۰ اس قوچ نژاد لری بختیاری به وسیله واژن مصنوعی گرفته شد. پس از انجام دوزسنجی موثرترین دوزهای انسولین (nM 1) و لپتین (nM 100) انتخاب شدند و به چهار گروه آزمایشی حاوی انسولین، لپتین، مخلوط لپتین - انسولین و فاقد هورمون (شاهد) تقسیم و پارامترهای ظرفیت یابی، واکنش آکروزومی، بقا و باروری در موردشان مورد بررسی قرار گرفت. ظرفیت یابی و واکنش آکروزومی به وسیله رنگ آمیزی کلروتتراسایکلین مورد بررسی قرار گرفت و برای بررسی بقای اسپرما توزوای قوچ روش رنگ آمیزی اتوزین - نیگروزین استفاده شد. باروری اسپرم قوچ نیز به وسیله انجام باروری آزمایشگاهی مورد بررسی قرار گرفت. **نتایج:** میزان ظرفیت یابی و بدنبال آن واکنش آکروزومی در زمان‌های ۳۰، ۶۰ و ۱۲۰ دقیقه توسط انسولین و لپتین افزایش یافت، گروه انسولین در زمان ۳۰ دقیقه اسپرم مرده کمتری نسبت به گروه کنترل داشت ولی در سایر زمان‌ها هیچ تأثیر معنی داری از گروه‌های تیماری بر بقای اسپرم مشاهده نشد ($p < 0.05$). همچنین این دو هورمون هیچ تأثیر معنی داری بر باروری اسپرم قوچ نداشتند. **نتیجه‌گیری نهایی:** نتایج تحقیق حاضر نشان می‌دهد هر چند انسولین و لپتین باعث بهبود پارامترهای ظرفیت یابی و واکنش آکروزومی و حتی بقا اسپرم می‌شود اما بر تولید جنین آزمایشگاهی موثر نیست.

واژه‌های کلیدی: انسولین، لپتین، اسپرم قوچ، ظرفیت یابی، تولید جنین آزمایشگاهی.

کردند (۱۳). در صورتی که Lampiao و همکاران در سال ۲۰۰۸ و جود گیرنده لپتین روی اسپرما توزوای انسان را نشان دادند (۱۱). Aquila و همکاران در سال ۲۰۰۵ بیان کردند که ژن لپتین در اسپرما توزوای انزالی انسان بیان و این هورمون ترشح می‌شود (۴). De Ambrogi و همکاران در سال ۲۰۰۷ گزارش دادند که گیرنده لپتین بر روی آکروزوم، ناحیه زیر استوایی و قطعه میانی اسپرم خوک وجود دارد (۷). Jope و همکاران در سال ۲۰۰۳ و Li و همکاران در سال ۲۰۰۵ به وسیله مکان یابی میکروسکوپی به کمک رنگ آمیزی به روش ایمنوفلورسنت، ایزوفرم ۱۴۵-kDa گیرنده لپتین را در ناحیه دم اسپرما توزوای انزالی انسان مشخص کردند (۹، ۱۳).

انسولین هورمونی پلی پپتیدی می‌باشد که به وسیله سلول‌های بتا - جزایر لانگرهانس لوزوالمعده تولید می‌شود. نقش اولیه آن تنظیم سطوح گلوکز خون به وسیله افزایش مصرف گلوکز در بافت‌ها و ذخیره به عنوان گلیکوژن یا لیپید می‌باشد. اهمیت انسولین در فیزیولوژی اسپرم از طریق تأثیر دیابت نوع یک بر اسپرم مردان مشخص می‌شود که باعث چندین نقص ساختاری، کاهش قابل ملاحظه در تحرک و پایین بودن نفوذ آن در تخمک مشخص می‌شود (۱). اخیراً Aquila و همکاران در سال ۲۰۰۵ بیان کردند که ژن انسولین در اسپرما توزوای انزالی انسان بیان و انسولین ترشح می‌شود آنها هم چنین بیان کردند که انسولین در اسپرما توزوای انسانی در سطح زیر آکروزوم قطعه میانی و سراسر دم وجود دارد (۲). Throsby و

مقدمه

لپتین هورمونی پلی پپتیدی است که به وسیله بافت چربی، به خصوص چربی سفید تولید می‌شود. این هورمون از طریق بیان ژن ob (obese) ترشح می‌شود (۱۵). لپتین نقش تنظیم کننده در ذخیره چربی، مصرف غذا و متابولیسم انرژی دارد. لپتین هم چنین نقش مهمی در دامنه وسیعی از فعالیت‌های فیزیولوژیکی از جمله تولید مثل ایفا می‌کند. نقش این هورمون در تعدادی از فرایندهای تولید مثلی و آبستنی جنس ماده شامل: آغاز بلوغ، باروری، نمو و بیانی و جفت مشخص شده است. حضور لپتین در پلاسمای منی انسان ثابت شده است (۴). در گذشته این تصور وجود داشته که لپتین موجود در پلاسمای منی از غدد ضمیمه‌ای دستگاه تناسلی ترشح می‌شود ولی مطالعات اخیر نشان می‌دهد که ژن لپتین در اسپرم انزالی انسان بیان و این ماده ترشح می‌شود (۱۳). اهمیت لپتین در تولید مثل جنس نر هنوز موضوعی بحث برانگیز است (۱۰). De Ambrogi و همکاران در سال ۲۰۰۷ بیان ژن لپتین و گیرنده‌های لپتین را در اسپرما توزوای خوک گزارش دادند (۷). توافقی در مورد حضور گیرنده لپتین در اسپرم انسان وجود ندارد. در مطالعات Li و همکاران در سال ۲۰۰۸ عدم وجود mRNA گیرنده لپتین در اسپرما توزوای انسان را تأیید

همکاران در سال ۱۹۹۸ وجود رونوشت ژن انسولین و پروتئین آن در اسپرماتوزوای انسان را گزارش دادند و بیان کردند که اسپرم انسان به صورت خود مختار قادر به مدیریت انرژی طبق نیازهای متابولیکی و مستقل از تنظیم سیستماتیک می باشد (۱۷). Carpino و همکاران در سال ۲۰۰۹ وجود انسولین ۳۶-kDa مشابه با انسولین بتا پانکراسی و اسپرماتوزوای انسان را در اسپرماتوزوای خوک گزارش دادند. آنها هم چنین بیان کردند که گیرنده بتای انسولین فقط از سطح قطعه میانی اسپرماتوزوای خوک قابل جدا سازی است و انسولین از طریق اتوکراین روی گیرنده خود اثر کرده و باعث تنظیم و مدیریت انرژی اسپرماتوزوای خوک می شود (۶). Ando و همکاران در سال ۲۰۰۵ نشان دادند که لپتین و انسولین ممکن است در اسپرماتوزوای انزالی برای کنترل وضعیت انرژی حیاتی باشند (۱). تا به حال تحقیقی بر روی نقش انسولین و لپتین بر روی باروری حیوان نر نشخوارکنندگان کوچک بویژه گوسفند انجام نگرفته است و در این مطالعه سعی گردید تا اثرات احتمالی انسولین و لپتین بر باروری اسپرم انزالی قوچ بررسی شود.

مواد و روش کار

نمونه گیری: نمونه های منی از ۱۰ قوچ نژاد لری - بختیاری که در ایستگاه اصلاح نژاد و پرورش گوسفندان لری بختیاری شولی وابسته به جهاد کشاورزی با استفاده از واژن مصنوعی تهیه شد و طبق استانداردهای WHO به پژوهشکده فناوری جنین دام دانشگاه شهرکرد منتقل شد. لپتین (Cat no: L4146) انسانی و انسولین (Cat no: I9254) گوسفندی از شرکت سیگما تهیه شد. جهت رقیق سازی اسپرم از محیط کشت (TCM) HEPES (HTCM) بعلاوه ۱۰٪ سرم گوساله جنینی (FCS) استفاده شد. پس از انجام دوز سنجی لپتین و انسولین موثرترین دوزهای این دو هورمون انتخاب و به صورت چهار گروه شاهد، ۱۰۰ nM لپتین، ۱ nM انسولین و مخلوط این دو هورمون تقسیم بندی شدند. پس از تهیه این دوزها نمونه ها گرم خانه گذاری شدند و در زمان های ۳۰، ۶۰، ۱۲۰، ۱۸۰، ۲۴۰ دقیقه پارامترهای ظرفیت یابی و زنده مانی اسپرماتوزوا مورد بررسی قرار گرفت. جهت بررسی ظرفیت یابی و واکنش اکروزومی از رنگ آمیزی CTC که توسط Perry و همکاران در سال ۱۹۹۵ توصیف شده است استفاده شد. جهت بررسی بقای اسپرم از رنگ آمیزی اتوزین نیگروزین استفاده شد (۱۴).

تولید آزمایشگاهی جنین: تخمدان هادر سرم فیزیولوژی حاوی آنتی بیوتیک در دمای ۳۷-۲۵^o از کشتارگاه تهیه شدند. کمپلکس اووسیت و سلول های کومولوس (COC) به وسیله آسپیراسیون از تخمدان ها استحصال شدند. COC ها بعد از ۴ بار شستشو در محیط شستشو، به قطرات ۵۰ μL کشت منتقل شدند و به مدت ۲۴-۲۲ ساعت در دمای ۳۹^oC، CO₂ ۵٪، رطوبت حداکثر قرار می گرفتند.

۱۰۰-۸۰ μL از انزال تازه در زیر ۱ mL محیط HTCM برای انجام فرایند

بلاستوسیت ها بود. آنالیز آماری: به منظور انجام آزمون های آماری در بین گروه ها در مقاطع زمانی متفاوت ابتدا آزمون نرمال بودن انجام می گیرد. در صورت نرمال بودن توزیع داده ها آزمون آماری measurement ANOVA repeated و در غیر این صورت از آزمون کروس کال والیس استفاده می شود. در هر دو صورت در صورت معنی دار بودن اختلاف در بین گروه های آنالیز اسپرم و در مقاطع زمانی متفاوت از آزمون تکمیلی Duncan استفاده شد. جهت مقایسه نتایج حاصل از IVF از تست مربع کای استفاده شد. برای انجام آزمون های آماری از نرم افزار Sigma State استفاده شد.

نتایج

نتایج حاصل از تأثیر انسولین، لپتین و مخلوط این دو هورمون بر ظرفیت یابی، واکنش اکروزومی و بقا در جدول ۱ آورده شده است. در زمان ۳۰، ۶۰، ۱۲۰ دقیقه هر سه گروه تیمار (گروه های انسولین، لپتین و مخلوط انسولین - لپتین) موجب افزایش معنی داری در ظرفیت یابی اسپرم های قوچ نسبت به گروه شاهد شدند ($p < 0.05$) ولی در زمان ۱۸۰ دقیقه تنها گروه های انسولین و مخلوط انسولین - لپتین موجب افزایش در ظرفیت یابی شدند و نسبت به گروه شاهد اختلاف معنی داری را نشان دادند ($p < 0.05$). در زمان ۳۰ دقیقه گروه های انسولین و لپتین و در زمان ۶۰ دقیقه تنها گروه انسولین نسبت به گروه شاهد موجب افزایش معنی داری در واکنش اکروزومی شدند ($p < 0.05$). بعد از ۳۰ دقیقه از شروع آزمایش گروه

جدول ۱ - میانگین $\pm$ خطای استاندارد ظرفیت یابی، عدم ظرفیت یابی، واکنش آکروزومی و میزان بقا اسپرم قوچ بر حسب درصد در غلظت‌های ۱ nmol انسولین، ۱۰۰ nmol لپتین و مخلوط این دو غلظت در طول زمان. * متفاوت در هر ستون نشانه اختلاف معنی دار می‌باشد.

تیمارها	پارامترها	اسپرم‌های ظرفیت یابی شده (%)	اسپرم‌هایی با واکنش آکروزومی (%)	اسپرم‌های زنده (%)
بعد از ۳۰ دقیقه	کنترل	۱/۶۶±۱۳ ^a	۰/۷۸۹/۴ ^a	۷۶/۶±۰/۸۳ ^a
	انسولین (۱nmol)	۲۲±۱/۸۷ ^b	۱۲/۴±۰/۹۱ ^b	۸۱/۶±۱/۳۶ ^b
	لپتین (۱۰۰nmol)	۲۴/۲±۱/۶۸ ^b	۱۰/۲±۰/۵۷ ^a	۷۷/۸±۱/۲۹ ^{ab}
	انسولین و لپتین	۲۰/۲±۱/۷۲ ^b	۱۰/۶±۰/۳۴ ^{ab}	۷۵/۸±۲/۱ ^a
بعد از ۶۰ دقیقه	کنترل	۱۶/۲±۱/۱ ^a	۹±۰/۸۴ ^a	۷۳/۴±۱/۱۳
	انسولین (۱nmol)	۲۲/۶±۱/۳۶ ^b	۱۱/۸±۰/۶۸ ^b	۷۹/۴±۱/۴۵
	لپتین (۱۰۰nmol)	۲۲/۶±۰/۷۸ ^b	۱۰/۴±۰/۷۲ ^{ab}	۷۷/۶±۱/۸۵
	انسولین و لپتین	۲۳/۶±۱/۲۹ ^b	۱۰±۰/۴۲ ^{ab}	۷۷/۸±۱/۷۶
بعد از ۱۲۰ دقیقه	کنترل	۱۵/۶±۱/۴۴ ^a	۱۲±۰/۹۴	۷۰/۸±۱/۵۱
	انسولین (۱nmol)	۲۱/۶±۱/۴۱ ^b	۱۲/۲±۰/۷۷	۷۴/۶±۱/۷۷
	لپتین (۱۰۰nmol)	۲۱/۴±۰/۷۲ ^b	۱۱±۰/۵۶	۷۳/۲±۲/۵۸
	انسولین و لپتین	۲۱/۶±۰/۸۶ ^b	۱۰/۸±۰/۶۸	۷۴/۴±۲/۵۱
بعد از ۱۸۰ دقیقه	کنترل	۱۷/۴±۱/۵۳ ^a	۹/۲±۰/۲۵	۶۸/۸±۲/۲۲
	انسولین (۱nmol)	۲۳/۴±۱/۵۴ ^b	۱۱/۲±۰/۵۳	۷۴/۴±۲/۳۸
	لپتین (۱۰۰nmol)	۲۱/۲±۰/۹۰ ^{ab}	۹/۶±۰/۵۴	۷۴±۲/۹۴
	انسولین و لپتین	۲۴/۴±۱/۶۶ ^b	۱۰/۴±۰/۷۵	۷۳/۴±۲/۴۶
بعد از ۲۴۰ دقیقه	کنترل	۱۵/۴±۱/۳۴	۷/۸±۰/۲۵ ^a	۶۸±۲/۵۵
	انسولین (۱nmol)	۲۰/۴±۱/۶۳	۱۰/۴±۰/۲۷ ^b	۷۲/۸±۲/۵۶
	لپتین (۱۰۰nmol)	۱۹/۸±۱/۶۳	۱۰/۲±۰/۴۴ ^b	۷۳/۴±۲/۸۹
	انسولین و لپتین	۱۸/۲±۱/۷۷	۱۱/۲±۰/۷۱ ^b	۷۲/۸±۲/۲۷

جدول ۲ - تعداد (درصد) اووسیت‌ها، جنین‌های تسهیم شده، بلاستوسیت اولیه، بلاستوسیت اتساع یافته (Expanded Blastocyste)، بلاستوسیت تفریح شده و تعداد کل بلاستوسیت‌ها در گروه‌های تحت بررسی.

تیمارها	پارامتر	تعداد اووسیت	تعداد جنین‌های تسهیم شده (%)	تعداد بلاستوسیت اولیه (%)	تعداد بلاستوسیت اتساع یافته (%)	تعداد بلاستوسیت تفریح شده (%)	تعداد کلی بلاستوسیت (%)
کنترل	۱۲۵	۱۰۶ (۸۴/۸)	۱۰ (۲۳/۲۶)	۱۵ (۳۴/۸۸)	۱۸ (۴۱/۸۶)	۴۳ (۴۰/۵۷)	
انسولین (۱nmol)	۱۳۴	۱۱۰ (۸۲/۰۹)	۱۰ (۲۲/۷۳)	۱۶ (۳۶/۳۶)	۱۷ (۳۸/۶۴)	۴۴ (۴۰)	
لپتین (۱۰۰nmol)	۱۳۷	۱۱۵ (۸۳/۹۴)	۱۲ (۲۷/۲۷)	۱۴ (۳۱/۸۲)	۱۸ (۴۰/۹۱)	۴۰ (۳۸/۲۶)	
انسولین و لپتین	۱۵۰	۱۲۵ (۸۳/۳۳)	۱۲ (۲۴)	۱۴ (۲۸)	۲۴ (۴۸)	۵۰ (۴۰)	

دادند ($p < 0.05$)، نتایج اثرات تیمارهای لپتین، انسولین و مخلوط این دو هورمون بر پارامترهای مربوط به IVF در جدول دو آورده شده است. تیمارهای انجام شده هیچ گونه تأثیری بر پارامترهای مربوط به IVF نداشتند.

انسولین به طور معنی داری اسپرم‌های مرده کمتری نسبت به گروه‌های شاهد و مخلوط لپتین و انسولین داشت ($p < 0.05$). در زمان‌های ۳۰، ۶۰، گروه انسولین به طور معنی داری افزایش در واکنش آکروزومی رانسبت به گروه کنترل نشان دادند بعد از ۲۴۰ دقیقه همه گروه‌های تیمار به طور معنی داری درصد واکنش آکروزومی بالاتری رانسبت به گروه کنترل نشان

بحث

پستانداران انسولین تکثیر سلول‌های گرانولوزا و تولید پروژسترون و بهبود استروئیدوزن سلول‌های جسم زرد را تحریک می‌کند (۱۵). Li و همکاران در سال ۲۰۰۵ بیان کردند که انسولین میزان تشکیل بلاستوسیست در زمان IVF اووسیت‌ها را افزایش می‌دهد و انسولین بلوغ اووسیتی و میوزروییانی را در شرایط آزمایشگاهی تحت تأثیر قرار می‌دهد. انسولین هم چنین سطح گلوکاتینون احیا شده (GSH) درون سلولی و فعالیت تیروزین کینازی در اووسیت در طی بلوغ آزمایشگاهی تخمک (IVM) را افزایش می‌دهد و نمورویانی را در دوره‌های IVC و IVP بهبود می‌بخشد (۱۲). در مطالعه حاضر هیچ گونه تأثیری معنی‌داری از انسولین، لپتین و مخلوط این دو هورمون بر درصد تسهیم، درصد بلاستوسیست اولیه، درصد اتساع بلاستوسیست، درصد تفریح بلاستوسیست و درصد کل بلاستوسیست مشاهده نشد. و این نتایج با نتایج Li و همکاران در سال ۲۰۰۵ بر روی انسولین Yung و همکاران در سال ۲۰۰۸، Boelhaue و همکاران در سال ۲۰۰۵ بر روی لپتین متفاوت است. و علت این تفاوت می‌تواند ناشی از تفاوت گونه‌ای‌های مورد آزمایش و تفاوت در روش‌های آزمایشگاهی، منشاء لپتین و انسولین مورد استفاده و هم چنین نحوه افزودن این دو هورمون می‌باشد در بیشتر مقالات این دو هورمون به محیط کشت IVM افزوده شده است در حالی که در این مطالعه این دو هورمون پس از انجام Siwm Up به اسپرم افزوده شد و پس از یک ساعت گرمخانه‌گذاری با HEPES SOF شسته شد و با اووسیت‌های بالغ شده مجاور شدند. در واقع هدف از این کار بررسی اثر این دو هورمون بر باروری اسپرم بود و دلیل عدم مشاهده تأثیر معنی‌داری این دو هورمون بر IVF می‌تواند ناشی از غلظت زیاد اسپرم در محیط باشد در این غلظت بالا احتمال وجود اسپرم‌های با باروری بالا در همه گروه زیاد است و همچنین امکان مجاورت کم این هورمون‌ها با اسپرم می‌باشد زیرا بیشترین اثر لپتین بر اسپرم در ۲۴۰ دقیقه و در مورد انسولین در ۱۲۰ دقیقه مشاهده شد در حالی که این دو هورمون تنها یک ساعت در مجاورت اسپرم‌ها قرار داشتند.

تشکر و قدردانی

از گروه محترم علوم دامی دانشگاه زنجان و پژوهشکده فناوری جنین دام دانشگاه شهرکرد به جهت فراهم آوردن امکان انجام این پژوهش و هم چنین از واحد اصلاح و پرورش گوسفند لری بختیاری شولی وابسته به جهاد کشاورزی که امکان تهیه نمونه را فراهم نمودند تشکر و سپاسگزاری می‌شود.

References

1. Ando, S., Aquila, S. (2005) Arguments raised by the recent discovery that insulin and leptin are expressed

مطالعات مختلف وجود گیرنده‌های لپتین و انسولین و ترشح این دو هورمون را در اسپرم برخی گونه‌ها نظیر انسان و خوک مورد تأیید قرار داده‌اند. مکان‌یابی گیرنده‌های این دو هورمون نشان داد که گیرنده‌های این دو هورمون بیشتر در نواحی نظیر قطعه میانی و دم اسپرماتوزوا قرار دارند، Giovambattista و همکاران در سال ۲۰۰۳ بیان کردند پارامترهایی شبیه بقای اسپرم، به شدت با مکانیسم‌های مدیریت انرژی مرتبط است (۸). در این مطالعه گروه‌های تیماری اثر معنی‌داری بر بقای اسپرم نداشتند و تنها تیمار انسولین نسبت به گروه کنترل زمان ۳۰ دقیقه به طور معنی‌داری درصد اسپرماتوزوای زنده بیشتری داشت که این نتایج مشابه نتایج مطالعه Lampiao و همکاران در سال ۲۰۰۸ بر اسپرم انزالی انسان می‌باشد. Aquila و همکاران در سال ۲۰۰۵ بیان داشتند که لپتین جریان کلاسترول و فعالیت اکروزین را در اسپرماتوزوای خوک تحریک کرده که ممکن است نشان دهنده بهبود ظرفیت یابی باشد (۳). برخی مطالعات بیان داشتند که اسپرم خوک قادر به ترشح انسولین می‌باشد و این ترشح به گلوکز نیز پاسخ می‌دهد. در حقیقت گلوکز ظرفیت یابی خود به خودی و واکنش اکروزومی را در اسپرماتوزوای خوک تحریک می‌کند (۶). هم چنین اسپرماتوزوای ظرفیت یابی شده لپتین و انسولین بیشتری از اسپرماتوزوای ظرفیت یابی نشده ترشح می‌کند (۳). به همین دلایل تصور می‌شود که این دو هورمون تأثیر مفیدی بر ظرفیت یابی و به دنبال آن واکنش اکروزومی داشته باشند. گروه‌های تیمار انسولین، لپتین و مخلوط انسولین-لپتین باعث افزایش در ظرفیت یابی و به دنبال آن واکنش اکروزومی شدند و این نشان دهنده تأثیر مفید انسولین و لپتین در ظرفیت یابی و واکنش اکروزومی می‌باشد. در تأیید مطالعه حاضر برخی مطالعات نشان داده‌اند که انسولین قادر به تنظیم ظرفیت یابی و واکنش اکروزومی است (۶). Lampiao و همکاران در سال ۲۰۰۸ بیان داشتند که انسولین و لپتین باعث تحریک واکنش ظرفیت یابی در اسپرم انسان می‌شود و واکنش اکروزومی را نیز در پی آن پشتیبانی می‌کند (۱۰). Ando و همکاران در سال ۲۰۰۵ بیان کردند که ترشح انسولین از اسپرم درون محیط کشت القا کنند ظرفیت یابی فوراً اتفاق می‌افتد و این نشان دهنده نقش انسولین در این فرآیند است (۱). هورمون لپتین در اووسیت‌های انسان، موش و مایع فولیکولی انسان مشاهده شده است همچنین در گرانولوزا و سلول‌های کومولوس انسان، گاو و خوک وجود دارد (۱۶). در تحقیقاتی که Boelhaue و همکاران در سال ۲۰۰۵ هم چنین Yung و همکاران در سال ۲۰۰۸ بر روی اووسیت گاو سانان و خوکسانان انجام دادند به این نتیجه رسیدند که تیمار لپتین در طی بلوغ اووسیت پتانسیل نمورا بهبود می‌دهد در نتیجه نمونه مر حله بلاستوسیست را افزایش می‌دهد و اپوپتیوزیز در بلاستوسیست‌ها کاهش می‌یابد (۵، ۱۸).

Spicer و همکاران در سال ۱۹۹۵ بیان کردند که در بسیاری از

- in and secreted by human ejaculated spermatozoa. *Mol. Cell. Endocrinol.* 21: 245-246.
2. Aquila, S., Gentile, M.E., Middea, E., Catalano, S., Ando, S. (2005) Autocrine regulation of insulin secretion in human ejaculated spermatozoa. *Endocrinology.* 146: 552-557.
  3. Aquila, S., Rago, V., Guido, C., Zupo, S., Casaburi, I., Carpino, A. (2008) Leptin and leptin receptor in pig spermatozoa: evidence of their involvement in sperm capacitation and survival. *Reproduction.* 136: 23-32.
  4. Aquila, S., Gentile, M., Middea, E. (2005) Leptin secretion by human ejaculated spermatozoa. *J. Clin. Endocrinol. Metab.* 90: 4753-61.
  5. Boelhaue, M., Sinowatz, F., Wolf, E., Paula-Lopes, F.F. (2005) Maturation of bovine oocytes in the presence of leptin improves development and reduces apoptosis of in vitro-produced blastocysts. *Biol. Reprod.* 73: 737-744.
  6. Carpino, A., Rago, V., Guido, C., Casaburi, I., Aquila, S. (2009) Insulin and IR-b in pig spermatozoa: a role of the hormone in the acquisition of fertilizing ability. *Int. J. Androl.* 32: 1-9.
  7. De Ambrogi, M., Spinaci, M., Galeati, G., Tamanini, C. (2007) Leptin receptor in boar spermatozoa. *Int. J. Androl.* 30: 458-561.
  8. Giovambattista, A., Suescun, M.O., Nessralla, C.C., Franca, L.R., Spinedi, E., Calandra, R.S. (2003) Modulatory effects of leptin on Leydig cell function of normal and hyperleptinemic rats. *J. Neuroendocrinol.* 78: 270-279.
  9. Jope, T., LanMert, A., Kratzsch, J., Paasch, U., Glander, H.J. (2003) Leptin and leptin receptor in human seminal plasma and in human spermatozoa. *Int. J. Androl.* 26: 335-341.
  10. Lampiao, F., Du Plessis, S.S. (2008) Insulin and leptin enhance human sperm motility, acrosome reaction and nitric oxide production. *Asian J. Androl.* 10: 799-807.
  11. Lampiao, F., Agarwal, A., Stefan, S.D. (2009) The role of insulin and leptin in male reproduction. *Arch Med Sci.* 5: 48-54.
  12. Lee, M.S., Kang, S.K., Lee, B.C., Hwang, W.S. (2005) The beneficial effects of insulin and metformin on in vitro developmental potential of porcine oocytes and embryos. *Biol. Reprod.* 73: 1264-1268.
  13. Li, H.W., Chiu, P.C., Cheung, M.P., Yeung, W.S., O., W.S. (2008) Effect of leptin on motility, capacitation and acrosome reaction of human spermatozoa. *Int. J. Androl.* 32: 687-94.
  14. Perry, R.L., Naeeni, M., Barratt, C.L., Warren, M.A., Cooke, I.D. (1995) A time course study of capacitation and the acrosome reaction in human spermatozoa using a revised chlortetracycline pattern classification. *Fertil. Steril.* 64: 150-159.
  15. Spicer, L.J., Echternkamp, S.E. (1995) The ovarian insulin and insulin-like growth factor system with an emphasis on domestic animals. *Dom. Anim. Endocrinol.* 12: 223-245.
  16. Squires, E.J. (2003) *Applied Animal Endocrinology.* Department of Animal and Poultry Science, University of Guelph, CABI Publishing. Guelph, Ontario, Canada.
  17. Throsby, M., Homo-Delarche, F., Chevenne, D., Goya, R., Dardenne, M., Pleau, J.M. (1998) Pancreatic hormone expression in the murine thymus: localization in dendritic cells and macrophages. *Endocrinology.* 139: 2399-2406.
  18. Yong-Xun, J., Xiang-Shun, C., Young-Joon, H., Nam-Hyung, K. (2009) Leptin accelerates pronuclear formation following intra cytoplasmic sperm injection of porcine oocytes: Possible role for MAP kinase inactivation. *Anim. Reprod. Sci.* 115: 137-148.

Effect of insulin and leptin on ram sperm capacitation for in vitro embryo production

Riyahi, M.¹, Mirshokraei, P.^{2,3*}, Hassanpour, H.², Memarian, M.¹, Ahmadi, E.²

¹Department of Animal Sciences, Faculty of Agriculture, Zanzan University, Zanzan-Iran.

²Research Institute of Animal Embryo Technology, Shahrekord University, Shahrekord-Iran.

³Department of Clinical Sciences, School of Veterinary Medicine, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad-Iran.

(Received 10 March 2012 , Accepted 23 May 2012)

Abstract:

BACKGROUND: Improvement of sperm quality as a research field in reproductive biotechnology of domestic animal can be considered as a key element for in vitro fertilization.

OBJECTIVES: The aim of the present study was to investigate the effects of insulin and leptin on ovine sperm capacitation / acrosomal reaction, viability and fertilization. **METHODS:** The semen samples of 10 Bakhtiari rams were collected by artificial vagina. Using dose response study, the most efficient doses of insulin and leptin were chosen. Each sample was assigned to four experimental groups including insulin (1nM), leptin (100nM), mixed of leptin-insulin and control (without hormone). Sperm capacitation/acrosomal reaction, viability and fertilization were evaluated by chlortetracycline staining, eosin-negrosin and in-vitro fertilization methods, respectively. values were compared among groups by 1-way ANOVA. **RESULTS:** Values of capacitation/ acrosomal reaction rate showed significant increase in response to insulin and leptin at 30, 60 and 120 min time points. The sperm viability was significantly ($p < 0.05$) increased in response to insulin when compared with the control group at 30 min time point, without any effect in the other time points. On the other hand, insulin and leptin did not show significant effect ($p > 0.05$) on sperm fertilization. **CONCLUSIONS:** This study indicated that insulin and leptin improved ram sperm capacitation / acrosomal reaction and viability while their effects on in vitro embryo production were inconsiderable.

Key words: insulin, leptin, ram sperm, capacitation, in vitro fertilization.

Figure Legends and Tabel Captions

Table 1. Mean $\pm$ SEM of ram sperm capacitation, acrosomal reaction and viability at 1 mmol insulin, 100 mmol leptin and their combination during different time paints. Different letters show significant difference at each time at $p < 0.05$.

Table 2. Number (percentage) of oocyte, cleaved, early blastocyst, expanded blastocyst, hatched blastocyst and total blastocyst embryo in the experimental groups.

